

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713203282
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713203282.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpeného advokátkou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému U. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. D. XX, XXX XX E. D., bývajúcemu na adrese D. XX, XXX XX M. F. štátnemu občanovi SR, o zaplatenie 3.214,72 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.716,38 Eur s úrokom vo výške 16,40 % ročne zo sumy 1.293,77 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.293,77 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s debetným úrokom vo výške 25 % ročne zo sumy 163,16 Eur od 01. 01. 2013 do zaplatenia a trovy konania v sume 341,39 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu HMG & PARTNERS, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 23. 02. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 07. 03. 2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.214,72 Eur s úrokom vo výške 16,40 % ročne zo sumy 1.589,93 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 1.589,93 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 930,53 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 25 % ročne zo sumy 163,16 Eur od 01. 01. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 28. 09. 2006 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 002271350R (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi poskytol finančné prostriedky vo výške 3.319,40 Eur. V zmysle článku IV. zmluvy o úvere, vyčerpaný a nesplatený úver sa úročí pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,40 % ročne. V zmysle článku VI. zmluvy o úvere, pre prípad omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov je oprávnený dlžnú sumu úročiť úrokom z omeškania vo výške 15 % ročne. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nesplácal a bol v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace listom zo dňa 17. 05. 2010 Oznámenie o zosplatení úveru, vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 15. 05. 2010. Podľa vyčíslenia pohľadávky ku dňu 03. 01. 2013 bol celkový zostatok pohľadávky zo zmluvy o úvere v sume 3.051,56 Eur a pozostával z istiny v sume 1.589,93 Eur, z riadneho úroku v sume 839,02 Eur, z úrokov z omeškania v sume 531,10 Eur a z poplatkov v sume 91,51 Eur. Ďalej dňa 28. 09. 2006 so žalovaným uzatvorili Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA (ďalej len „zmluva o bežnom účte“), na základe ktorej zriadil pre žalovaného bežný účet a zaviazal sa ako bankový subjekt pre žalovaného ako klienta viesť tento bežný účet. Ku dňu 31. 12. 2012 bol na bežnom účte nepovolený debetný zostatok vo výške 163,16 Eur,

ktorý je úročený na základe článku 1. bodu 2. zmluvy o bežnom účte, v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov, úrokovou sadzbou vyhlasovanou ČSOB, t.j. 25 % ročným úrokom z omeškania. Dlh žalovaného zo zmluvy o bežnom účte predstavuje čerpaný debet vo výške 163,16 Eur a úrok z omeškania zo sumy 163,16 Eur vo výške 25 % ročne od 01. 01. 2013 do zaplatenia. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, podal voči nemu žalobu na súd.

O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 14Ro/43/2013-22 zo dňa 13. 08. 2013, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Platobný rozkaz č.k. 14Ro/43/2013-22 zo dňa 13. 08. 2013 sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keď v tomto prípade je náhradné doručenie vylúčené podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého, platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Nakoľko platobný rozkaz č.k. 14Ro/43/2013-22 zo dňa 13. 08. 2013 sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, súd tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil uznesením č.k. 14Ro/43/2013-36 zo dňa 05. 05. 2014 podľa § 173 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 05. 2014.

Po zrušení platobného rozkazu súdu sa podarilo zistiť súčasnú adresu pobytu žalovaného, keď tento sa na adrese svojho trvalého pobytu E. D. XX, XXX XX E. D. nezdržuje, býva na adrese D. XX, XXX XX M. F..

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 16. 10. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 20. 10. 2014 k žalobe doplnil, že suma 1.589,93 Eur predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého došlo dňa 29. 09. 2006. Nezaplatené riadne úroky vo výške 839,02 Eur v dohodnutej výške 16,40 % ročne boli vyčíslené ku dňu 03. 01. 2013. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte (t.j. aktuálna výška čerpaného úveru). Jednotlivé sumy riadnych úrokov k 15. dňu kalendárneho mesiaca, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet vyplýva zo špecifikácie pohľadávky, ktorú doložil. Úroky z omeškania vo výške 531,10 Eur boli počítané z nedoplatkov na splátkach z istiny, ktoré boli splatné k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Prvý krát boli žalovanému účtované úroky z omeškania vo výške 0,01 Eur za omeškanie s úhradou záväzku splatného ku dňu 15. 05. 2008. Jednotlivé sumy úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania, zákonná percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet vyplýva z doloženej špecifikácie pohľadávky. Nezaplatené poplatky vo výške 91,51 Eur predstavujú súčet poplatkových úkonov, ktoré v tomto podaní špecifikoval. Spolu ich vyčíslil na sumu 96,44 Eur, ale časť poplatkov bola uhradená ku dňu 15. 11. 2009, preto z titulu poplatkov žiadal uhradiť čiastku 91,51 Eur. Nepovolené prečerpanie bežného účtu vo výške 163,16 Eur dokladal výpisom z účtu. Nárok na debetný úrok vo výške 25 % ročne odvodil zo zmluvy o bežnom účte, v zmysle ktorej bola dohodnutá vyhlasovacia sadzba debetného úroku. Sadzbu debetného úroku určil Sadzovníkom úrokových sadzieb platným od 17. 12. 2012. Súčasne týmto podaním žiadal pripustiť zmenu žalobného petitu tak, že týmto zmeneným žalobným petitom sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.214,72 Eur, s riadnym úrokom vo výške 16,40 % ročne zo sumy 1.589,93 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.589,93 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 930,53 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, s debetným úrokom vo výške 25 % ročne zo sumy 163,16 Eur od 01. 01. 2013 do zaplatenia, keď tiež požadoval ďalej zaplatiť i trovy konania.

Zmenu žalobného petitu súd pripustil uznesením č.k. 14C/90/2014-72 zo dňa 20. 11. 2014 podľa § 95 ods. 1 a § 95 ods. 2 O.s.p., podľa ktorých navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takomto prípade súd pokračuje v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia. Nakoľko výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom i pre konanie o zmenenej žalobe, súd zmenu pripustil.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa neuvedeného, ktoré bolo doručené súdu dňa 03. 11. 2014 k žalobe uviedol, že dlžobu voči Československej obchodnej banke, a.s., má a túto aj uznáva. Reálne však nemá z čoho dlh vyrovnať, keďže je invalidným dôchodcom a jeho príjem pozostáva z invalidného dôchodku v sume 209,- Eur mesačne, z ktorého platí výživné. Ako náhle prestane platiť výživné, začne splácať tento dlh. Takýchto podlžností má viac, je si vedomý však toho, že ich musí splatiť.

Žalobca v ďalšom podaní zo dňa 25. 11. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 28. 11. 2014 ku svojej aktívnej legitimácii na podanie žaloby uviedol, že túto preukazuje skutočnosťou, na základe ktorej došlo k prevodu plnenia zo spoločnosti Československá obchodní banka, a.s., pobočka zahraničnej banky v SR na spoločnosť Československá obchodná banka, a.s., čo bola cesia. Povaha cesie spočívala v skutočnosti, že spoločnosť Československá obchodní banka, a.s. ako nepeňažný vklad do novovzniknutej spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., vložila časť podniku - Československá obchodní banka, a.s., pobočka zahraničnej banky v SR. Uvedenú časť podniku tvorili hmotné, ako aj osobné a nehmotné zložky podnikania, medzi ktoré patrili aj práva a povinnosti vyplývajúce zo záväzkových vzťahov súvisiacich s poskytovaním bankových služieb a iných povolených činností na území Slovenskej republiky, vrátane zabezpečovacích právnych vzťahov. Podľa jeho zakladateľskej zmluvy súčasne platí, že pre vylúčenie pochybností sa má za to, že aktíva a pasíva evidované v účtovníctve Československá obchodní banka, a.s. k 24:00 dňa 31. 12. 2007 na účtoch a podúčtoch a analytických účtoch náležiacich do účtovného okruhu Československá obchodní banka, a.s., pobočka zahraničnej banky v SR sú predmetom vkladu. Uvedené vyplýva z článku V. bod 1. jeho zakladateľskej listiny zo dňa 14. 08. 2007, ktorú doložil a ktorá bola spísaná dňa 14. 08. 2007 vo forme notárskej zápisnice č. N 572/2007, Nz 32049/2007, NCRIs 31844/2007 na Notárskom úrade v Bratislave, so sídlom v Tatracentre, na Hodžovom námestí č. 3 notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou (čl. 78 - 89 spisu), keď touto listinou žalobca preukázal súdu aktívnu legitimáciu na podanie žaloby.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16. 12. 2014, ktorého sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, na toto pojednávanie bol predvolaný riadne a včas (čl. 69 spisu), tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 25. 11. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 28. 11. 2014, nepožiadal zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, žalovaný sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na toto pojednávanie bol predvolaný riadne a včas (čl. 69 spisu), tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil dňa 16. 12. 2014 telefonicky cestou informačného centra tunajšieho súdu, ako dôvod neúčasti uviedol zdravotné ťažkosti, súhlasil s pojednávaním a s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti, nepožiadal teda zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, keď potom za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu a žalovaného, keď pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Právny predchodca žalobcu Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Praha 1 - Nove Město, 115 20, Na Příkopě 854/14, IČO: 00001350 vo veci jej organizačnej zložky Československá obchodní banka, a.s., pobočka zahraničnej banky v SR, so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 308 050 66 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalovaný uzatvorili dňa 28. 09. 2006 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 002271350R (ďalej len „zmluva o úvere“), keď právny predchodca žalobcu túto zmluvu o úvere uzatvoril ako veriteľ a žalovaný ako dlžník. Zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle článku I. zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 100.000,- Sk (3.319,39 Eur). Čerpanie peňažných prostriedkov zo strany žalovaného bolo dohodnuté ku dňu 28. 09. 2006. Spotrebiteľský úver bol žalovanému poskytnutý bez uvedenia účelu. V zmysle článku IV. zmluvy o úvere sa strany dojednali na tom, že vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,40 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver predstavovala 21,81 % ročne za predpokladu, že sa bude čerpať celý úverový limit v prvý deň obdobia čerpania. Ak dôjde v dôsledku objektívnych skutočností k zmene ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej dohode so žalovaným formou oznámenia sa

zaviazal túto zmenu žalovanému oznámiť, keď v článku V. zmluvy o úvere boli dojednané podmienky splácania spotrebiteľského úveru. Žalovaný sa v nich zaviazal splácať úroky a istinu úveru v 60 mesačných anuitných splátkach vždy v 15. deň v mesiaci, ak v niektorom mesiaci nie je tento deň, potom posledný deň v tomto mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 15. 10. 2006 a poslednej splátky na deň 15. 09. 2011. Posledná anuitná splátka mala predstavovať sumu 2.439,- Sk (80,96 Eur). V článku VI. zmluvy o úvere si zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania žalovaného so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa zmluvy o úvere úrok z omeškania vo výške 15 % ročne. Súčasťou zmluvy o úvere, tak ako to vyplýva z článku VIII. zmluvy o úvere boli Obchodné podmienky pre ČSOB Spotrebiteľské úvery zo dňa 28. 09. 2006 (ďalej len „obchodné podmienky“), tiež Všeobecné obchodné podmienky Československej obchodnej banky, a.s. zo dňa 01. 05. 2006 (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“) a Poistné podmienky zo dňa 11. 11. 2004 a zo dňa 01. 12. 2004. V obchodných podmienkach boli dojednané ďalšie podmienky zmluvy o úvere, keď v článku 9. bod 9.1. písm. d) týchto si strany zmluvy o úvere dojednali, že ČSOB je oprávnená kedykoľvek potom, že nastane skutočnosť, ktorá znamená, či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola zmluva uzatvorená a ktorá môže podľa posúdenia ČSOB ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov klienta, najmä, keď klient bude v omeškaní so zaplatením akejkoľvek sumy voči ČSOB oznámením odoslaným klientovi písomne vyhlásiť, že všetky jej pohľadávky z poskytnutého úveru sú splatné ku dňu uvedenému vo vyhlásení (v oznámení). Podľa zmluvy o úvere žalovaný sa zaviazal k riadnemu a včasnému splácaniu úveru v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok.

Právny predchodca žalobcu a žalovaný ďalej uzatvorili dňa 28. 09. 2006 Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA (ďalej len „zmluva o bežnom účte“), na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu ako banka zaviazal zriadiť pre žalovaného ako klienta bežný účet a viesť tento bežný účet dňom 28. 09. 2006, tak ako to vyplýva z článku I. zmluvy o bežnom účte. V zmysle tohto článku bod 2. zmluvy o bežnom účte sa žalovaný ako majiteľ bežného účtu zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte banka úročí vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlásanou bankou. Na povolené prečerpanie k účtu v zmysle článku IV. zmluvy o bežnom účte sa vyžadovalo uzatvorenie zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu. V zmysle Sadzobníka úrokových sadzieb pre nepovolené prečerpania platného od 17. 12. 2012, nepovolené prečerpanie účtu banka úročila debetnou úrokovou sadzbou 25 % ročne.

Žalobca do súdneho konania predložil Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 002271350R zo dňa 28. 09. 2006 včítane Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, ďalej Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA zo dňa 28. 09. 2006, ďalej Sadzobník úrokových sadzieb pre nepovolené prečerpania platný od 17. 12. 2012, ďalej Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby platný od 01. 07. 2009 (strana 1, 16 - 17). Žalovaný podľa zmluvy o úvere vyčerpal peňažné prostriedky z úveru dňa 28. 09. 2006, a to v čiastke 3.319,39 Eur, o čom svedčí doklad preukazujúci čerpanie tohto úveru vystavený bankou zo systému banky dňa 02. 05. 2012 (čl. 13 spisu), keď žalovaný na bežnom účte nepovolene prečerpal finančné prostriedky v sume 163,16 Eur, o čom svedčí doklad preukazujúci toto nepovolené prečerpanie finančných prostriedkov na bežnom účte žalovaného vystavený bankou dňa 04. 01. 2013 (čl. 17 spisu).

Oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 17. 05. 2010 už sám žalobca žalovanému oznámil, že vzhľadom ku skutočnosti, že je naďalej v omeškaní s plnením záväzkov zo zmluvy o úvere zo dňa 28. 09. 2006, vyhlasuje celú svoju pohľadávku z úveru dňom 15. 05. 2010 za splatnú. Súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie celej zvyšnej čiastky, ktorá ku dňu 17. 05. 2010 predstavovala sumu 1.870,64 Eur vrátane príslušenstva a poplatkov, keď súčasne žalovaného upozornil, že inak pristúpi k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou. Žalobca toto oznámenie o zosplatnení úveru žalovanému odoslal na doručenie prostredníctvom pošty dňa 19. 05. 2010, keď oznámenie o zosplatnení úveru a dôkaz o jeho doručovaní žalobca do súdneho konania doložil (čl. 14 - 15 spisu).

Žalobca tiež dokladal do súdneho konania špecifikáciu pohľadávky za obdobie od 29. 09. 2006 do 03. 01. 2013 zo zmluvy o úvere (čl. 60 - 61 spisu), keď z tejto vyplýva nezaplatená istina v sume 1.589,93 Eur, nezaplatený riaden úrok v sume 839,02 Eur, nezaplatený úrok z omeškania v sume 531,10 Eur a nezaplatené poplatky v sume 91,51 Eur, spolu pohľadávka v sume 3.051,56 Eur.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného zo zmluvy o úvere (§ 497), zo zmluvy o bežnom účte (§ 708).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do 1 mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený do zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 28. 09. 2006 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 0022713503R, keď právny predchodca žalobcu túto uzatvoril ako veriteľ na jednej strane a žalovaný ako dlžník na strane druhej (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorá bola uzatvorená podľa §§ 497 a 507 Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere, konkrétne právny predchodca žalobcu sa zaviazal žalovanému poskytnúť spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu 100.000,- Sk (3.319,39 Eur), tak ako to vyplýva z článku I. zmluvy o úvere, pričom žalovaný sa zaviazal tento spotrebiteľský úver splácať za podmienok dojednaných v tejto zmluve o úvere, konkrétne v 60 mesačných anuitných splátkach, so splatnosťou vždy v 15. deň v mesiaci, a ak v niektorom mesiaci nie je tento deň, potom posledný deň v tomto mesiaci. Splatnosť mesačnej splátky bola dojednaná na deň 15. 10. 2006, poslednej mesačnej splátky 15. 09. 2011. Mesačné splátky boli dojednané v sume 2.439,- Sk (80,96 Eur). Podmienky splácania úveru boli dojednané v článku V. zmluvy o úvere. V článku IV. zmluvy o úvere si strany dojednali, že vyčíslený a nesplatený úver alebo jeho časť sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,40 % ročne. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere okrem iného boli i Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery zo dňa 28. 09. 2006 (ďalej len „obchodné podmienky“), ktoré bližšie upravovali zmluvné dojednania poskytnutého úveru. V zmysle týchto obchodných podmienok z článku 9. bod 9.1. písm. d) vyplýva, že ak žalovaný včas a úplne nebude splácať záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, veriteľ, je oprávnený oznámením odoslaným žalovanému písomne vyhlásiť, že všetky jeho pohľadávky z poskytnutého úveru sú splatné ku dňu uvedenému vo vyhlásení (v oznámení). Žalovaný v zmysle zmluvy o úvere sa zaviazal za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve o úvere. V danej veci súd nemal žiadne

pochybnosti o tom, že spor, keďže žalobca uplatnil nárok i z tejto zmluvy o úvere, vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a spotrebiteľom jeho úverovej služby, takže ide o spotrebiteľskú zmluvu, pričom sporný vzťah bolo nutné posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Je síce pravdou, že predmetná zmluva bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a považuje sa za tzv. „absolútny obchod“ s odkazom na § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ale popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje na právny vzťah účastníkov príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktorými zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov ich aplikáciu, keď absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, žeby z pôsobnosti príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (napríklad dvojitá právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká právna úprava premlčania a podobne). V tomto prípade však niet rozumného dôvodu, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu na skonštatovanie, že ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje právnu úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa, aby táto nebola aplikovaná. To platí aj pokiaľ ide o právnu úpravu premlčania nároku. (uznesenie ÚS SR I. ÚS 402/2013 zo dňa 19. 06. 2013).

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, v znení zákona č. 102/2014 Z.z., v platnom znení, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadne aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva vrátane jeho premlčania, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Citované ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01. 05. 2014. Nakoľko tiež ide o právny predpis, ktorý má charakter špeciálnej právnej úpravy vo vzťahu k všeobecnej úprave premlčania uvedenej v Občianskom zákonníku, a nakoľko ide o spotrebiteľskú vec, súd nepostupoval pri posudzovaní tejto otázky podľa druhej vety § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ale postupoval v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., v znení zákona č. 102/2014 Z.z., pričom na premlčanie práva prihliadol z úradnej povinnosti vyplývajúcej pre súd zo zákona.

Zo zmluvy o úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 15. 09. 2011, prvá mesačná splátka bola dojednaná so splatnosťou ku dňu 15. 10. 2006, žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach, so splatnosťou vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Žalovaný porušil zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a prestal úver splácať v dohodnutom čase, teda riadne a včas. Nakoľko bol v omeškaní v vrátení viac než dvoch splátok a tiež jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, čo žalovaný v konaní nenamietal, žalobca využil svoje právo vyplývajúce z článku 9. bod 9.1. písm. d) obchodných podmienok k zmluve o úvere a Oznamovaním o zosplatnení úveru zo dňa 17. 05. 2010 vyhlásil celú pohľadávku z poskytnutého úveru za splatnú ku dňu 15. 05. 2010. Žalovaný preukázateľne vyčerpal peňažné prostriedky zo zmluvy o úvere v celej výške úverového limitu, teda vo výške 3.319,39 Eur, čo žalovaný nenamietal, a čo napokon žalobca preukázal dokladom preukazujúcim čerpanie úveru zo dňa 02. 05. 2012 vyhotovenom zo systému banky (čl. 13 spisu). Finančné prostriedky zo zmluvy o úvere čerpal žalovaný dňa 28. 09. 2006. Žalobca bola podaná na súde dňa 07. 03. 2013.

Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Vzhľadom k tomu, že súd na daný prípad aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže ide o spotrebiteľskú vec, aj na premlčaciu dobu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka,

konkrétne § 101 Občianskeho zákonníka ohľadne premičacej doby, ktorá je v tomto prípade trojročná. Tiež aplikoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., v znení zákona č. 102/2014 Z.z., pričom na premičanie práva žalobcu na zaplatenie zvyšujúcej časti úveru prihliadol z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, že nebola zo strany žalovaného ako dlžníka vznesená námietka premičania práva, a tiež bez ohľadu na to, že žalovaný dlžnú sumu nenamietal.

Žalobca uplatnil zo zmluvy o úvere na istine nárok na zaplatenie sumy 1.589,93 Eur, na riadnom úroku nárok na zaplatenie sumy 839,02 Eur, na úrokoch z omeškania nárok na zaplatenie sumy 531,10 Eur a na poplatkoch nárok na zaplatenie sumy 91,51 Eur. Zo špecifikácie pohľadávky z titulu zmluvy o úvere za obdobie od 29. 09. 2006 do 03. 01. 2013, ktorú predložil žalobca do súdneho konania (čl. 60 - 61 spisu) vyplýva, že vzhľadom na všeobecnú trojročnú premičaciu dobu ku dňu zosplatnenia úveru a vzhľadom na dátum podania žaloby dňa 07. 03. 2013 na istine bol premičaný nárok v sume 296,16 Eur, na riadnom úroku bol premičaný nárok v sume 108,65 Eur, na úroku z omeškania bol premičaný nárok 8,14 Eur a na poplatkoch bol premičaný nárok v sume 85,39 Eur, keď na premičanie týchto nárokov súd z úradnej povinnosti prihliadol bez ohľadu na to, že žalovaný nevzniesol námietku premičania, keď potom zo zmluvy o úvere bolo dôvodné prisúdiť žalobcovi nárok na zaplatenie celkovo sumy 2.553,22 Eur (1.293,77 Eur na istine, 730,37 Eur na riadnom úroku, 522,96 Eur na úroku z omeškania a 6,12 Eur na poplatkoch). Žalovaný výšku pohľadávky uplatnenú žalobcom z titulu zmluvy o úvere nenamietal, súd vzhľadom na premičanie časti nároku prisúdil žalobcovi nárok voči žalovanému na zaplatenie z titulu zmluvy o úvere sumy 2.553,22 Eur. Žalobca celkovo zo zmluvy o úvere žiadal prisúdiť spolu sumu 3.051,56 Eur, z tejto súd prisúdil sumu 2.553,22 Eur, v zvyšujúcej časti čo do sumy 498,34 Eur súd žalobu žalobcu o zaplatenie tejto sumy zo zmluvy o úvere ako nedôvodnú zamietol, a to vzhľadom na premičanie práva žalobcu na zaplatenie tejto sumy 498,34 Eur.

Žalobca a žalovaný, resp. právny predchodca žalobcu a žalovaný v zmluve o úvere sa dojednali, že úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,40 % ročne tak, ako to vyplýva z článku IV. zmluvy o úvere. Preto súd z prisúdenej istiny 1.293,77 Eur priznal žalobcovi nárok i na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 16,40 % ročne, tak ako to vyplýva zo zmluvných dojednaní od 04. 01. 2013 do zaplatenia, keď žalovaný zostávajúcu časť úveru v tejto sume žalobcovi doposiaľ nevrátil, pričom úročené stále beží od 04. 01. 2013, keď ku dňu 03. 01. 2013 žalobca úrok z úveru vyčíslil v špecifikácii pohľadávky vo výške 839,02 Eur k tomuto dňu 03. 01. 2013. Nakoľko súd neprisúdil na istine sumu 296,16 Eur, z tejto sumy neprisúdil ani úrok vo výške 16,40 % ročne od 04. 01. 2013 do zaplatenia, keď v tejto časti potom súd žalobu tiež ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca žalobou uplatnil i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.589,93 Eur (istina) od 04. 01. 2013 do zaplatenia, tiež zo sumy 930,53 Eur (úroky z úveru a poplatky) od 04. 01. 2013 do zaplatenia, keď v tejto časti súd posúdil nárok žalobcu za opodstatnený len v časti, keď priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy priznanej istiny úveru 1.293,77 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, v prevyšujúcej tejto časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plni úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 1 tohto vládneho nariadenia, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania žalovaného s plnením peňažného záväzku, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c citovaného vládneho nariadenia, v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. 03. 2013 aj za dobu omeškania po 31. 01. 2013.

Žalovaný je preukázateľne v omeškaní sumy 1.293,77 Eur, ktorú sumu súd priznal žalobcovi na istine, keď toto omeškanie stále trvá, preto žalobca má nárok voči žalovanému i na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej istiny 1.293,77 Eur od 04. 01. 2013 do zaplatenia, keď žalovaný je v omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere žalobcovi. Časť úrokov z omeškania vyčíslená ku dňu 03. 01. 2013 v sume 522,96 Eur bola priznaná žalobcovi v rámci priznania celej pohľadávky, keď už pred dňom 03. 01. 2013 žalovaný bol preukázateľne v omeškaní so splácaním úveru. Žalovaný preukázateľne, tak ako vyplýva zo špecifikácie pohľadávky zaplatil na úver poslednú splátku v sume 172,04 Eur, keď išlo o splátku zaplatenú v mesiaci október 2009, základná úroková sadzba ECB k októbru 2009 bola 1 %, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 9 %, keď potom súd z prisúdenej sumy istiny 1.293,77 Eur priznal žalobcovi nárok i na zaplatenie úrokov z omeškania avšak len vo výške 8,75 % ročne od 04. 01. 2013 do zaplatenia, nie vo výške 9 % ročne, pretože súd je rozsahom žaloby viazaný a nemôže prisúdiť viac, než je žiadané. Nakoľko na istine súd neprisúdil sumu 296,16 Eur, z tejto sumy nepriznal ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 04. 01. 2013 do zaplatenia, keď v tejto časti žalobu zamietol. Pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne i zo sumy 930,53 Eur, teda z úrokov z úveru a z poplatkov od 04. 01. 2013 do zaplatenia (839,02 Eur + 91,51 Eur), súd žalobu v tejto časti zamietol, keď žalobca zosplatnil celý úver ku dňu 15. 05. 2010, keď potom po zosplatnení z úrokov z úveru a z poplatkov z úveru, ktoré navyše neboli priznané spolu v čiastke 930,53 Eur, ale len v čiastke 736,49 Eur (730,37 Eur + 6,12 Eur) nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z týchto nepatrí. I v tejto časti súd žalobu žalobcu potom zamietol.

Žalobca ďalej v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 163,16 Eur spolu s debetným úrokom vo výške 25 % ročne z tejto sumy od 01. 01. 2013 do zaplatenia, keď v tejto časti podal žalobu dôvodne.

Dňa 28. 09. 2006 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA (ďalej len „zmluva o bežnom účte“), keď právny predchodca žalobcu túto uzatvoril ako banka a žalovaný ako klient banky. Táto zmluva o bežnom účte bola uzatvorená podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa zmluvy o bežnom účte sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť a viesť pre žalovaného ako majiteľa účtu bežný účet dňom 28. 09. 2006 tak, ako to vyplýva z článku I. bod 1. zmluvy o bežnom účte. Bližšie podmienky boli upravené v tejto zmluve o bežnom účte. Na povolené prečerpanie bežného účtu sa vyžadovalo zriadenie osobitnej zmluvy tak, ako to vyplýva z článku IV. zmluvy o bežnom účte. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte banka je oprávnená úročiť vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlásenou bankou tak, ako to vyplýva z článku I. bod 2. zmluvy o bežnom účte. Z dokladu, ktorý žalobca doložil do súdneho

konania (čl. 17 spisu) a ktorý bol vyhotovený dňa 04. 01. 2013 z bankového systému vyplýva, že žalovaný nepovolene prečerpал finančné prostriedky na svojom bežnom účte v čiastke 163,16 Eur. Nakoľko žalovaný nepovolene prečerpал finančné prostriedky zo svojho bežného účtu, keď ide o finančné prostriedky banky, súd uložil povinnosť žalovanému, ktorý túto skutočnosť nenamietal, žalobcovi z titulu debetného zostatku na bežnom účte zaplatiť sumu 163,16 Eur spolu s debetným úrokom vo výške 25 % ročne z tejto sumy od 01. 01. 2013 do zaplataenia tak, ako sa zmluvné strany dojednali v zmluve o bežnom účte v článku I. bod 2. zmluvy o bežnom účte, keď podľa Sadzobníka, ktorý žalobca doložil do súdneho konania, úrokové sadzby debetné predstavovali odo dňa 17. 12. 2012 úrokovú sadzbu 25 % ročne (čl. 65 spisu).

Z uvedených dôvodov súd potom žalobe v časti o zaplataenie debetného zostatku na bežnom účte vo výške 163,16 Eur spolu s úrokom debetným vo výške 25 % ročne z tejto sumy od 01. 01. 2013 do zaplataenia vyhovel.

Potom celkovo prisúdená čiastka žalobcovi činí sumu 2.716,38 Eur (2.553,22 Eur z titulu zmluvy o úvere + 163,16 Eur z titulu zmluvy o bežnom účte).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. Žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, prisúdená mu bola pohľadávka v sume 2.716,38 Eur a neprisúdená pohľadávka v sume 498,34 Eur. Mal úspech však vo väčšej časti, než žalovaný, preto mu vzniklo právo na náhradu účelne vynaložených a preukázaných trov konania, ktoré navrhol priznať a ktoré aj vyčíslil pomerom úspechu a neúspechu vo veci. Tento súd ustálil na 68 % ($2.716,38 : 3.214,72 = 0,84$, t.j. 84 %, $498,34 : 3.214,72 = 0,16$, t.j. 16 %, $84 \% - 16 \% = 68 \%$). Vo výške 68 % z celkových trov konania žalobca má potom nárok voči žalovanému na náhradu trov konania. Trovy konania žalobcu predstavujú súdny poplatok zo žaloby vo výške 192,50 Eur, a trovy právneho zastúpenia v sume 309,55 Eur, spolu to činí sumu 502,05 Eur, keď z tejto sumy žalobca má nárok na náhradu vo výške 68 %, čo činí 341,39 Eur. Celkové trovy konania v sume 341,39 Eur je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi na trovách konania a to na účet zastupujúcej advokátskej kancelárie podľa § 149 ods. 1 O.s.p. Trovy právneho zastúpenia v sume 309,55 Eur pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej pomoci po 121,17 Eur, spolu to činí 242,34 Eur, keď úkonmi právnej pomoci boli príprava a prevzatie zastúpenia a žaloba, k tomu 2-krát režijný paušál po 7,81 Eur, spolu to činí 15,62 Eur, spolu odmena a režijný paušál činí 257,96 Eur, k tomu 20 % DPH v sume 51,59 Eur, spolu to činí 309,55 Eur. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov. Ostatné vyčíslené trovy právneho zastúpenia súd nepokladal za účelné.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)